

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoSr/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220201373
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4220201373.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobcu: J. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX/XX, W., zastúpený: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Galanta, IČO: 51 412 802, právnická osoba založená na ochranu spotrebiteľa, so sídlom Staničná 10, Galanta, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušení rozhodcovského rozsudku, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 17. 09. 2021, č. k. 6Csr/1/2020-247, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku zo dňa 01. 02. 2016 sp. zn. RK-PC-1947/15-EK, vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, Žilina na tom skutkovom základe, že nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu a nebolo mu umožnené zúčastniť sa na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Ďalej namietal, že sa rozhodlo vo veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania. Podľa jeho názoru spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti. Uviedol, že zmluva so žalovaným je od počiatku neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, obsahuje neprijateľné podmienky a žiadal, aby súd z úradnej povinnosti zabezpečil ochranu spotrebiteľa. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 41 ods. 1 a 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 01. 07. 2009 do 31. 12. 2014, t. j. v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy dňa 23. 04. 2014, ďalej ust. § 46 ods. 1, 2, 3 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 01. 01. 2015, § 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Zbierky o exekučnom konaní v znení účinnom do 31. 03. 2017 ako aj ust. § 3, § 53 zák. č. 233/1995 Zbierky o exekučnom konaní v znení účinnom od 01. 04. 2017. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi sporovými stranami bola dňa 23. 04. 2014 uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere a v tej istý deň bola medzi stranami uzatvorená rozhodcovská zmluva. Na základe takto uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy podal žalovaný žalobu na Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter, ktorý rozhodol Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RK-PC-1947/15-EK dňa 01.02.2016. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 07. 03. 2016, o čom svedčí doručienka podpísaná žalobcom založená v spise Rozhodcovského súdu. Následne rozhodcovský rozsudok nadobudol dňa 07. 06. 2016 právoplatnosť. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola súdu emailom doručená dňa 24. 03. 2020 a následne bola písomne predložená aj dňa 02. 04. 2020. Ak teda žalobca podal

žalobu v roku 2020, učinil tak po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 46 zák. č. 335/2014 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2015. Pre úplnosť dodal, že podľa tvrdenia žalobcu bolo upovedomenie o začatí exekúcie vydané dňa 02. 03. 2020 a prevzaté dňa 09. 03. 2020. V tomto prípade, ak teda rozhodcovský rozsudok je podkladom pre začatie tzv. novej exekúcie, je potrebné aplikovať novelizovaný exekučný poriadok. Zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v § 46 ods. 3 umožňuje podanie žaloby o zrušení rozhodcovského rozsudku aj v exekúcii, avšak len za podmienok podľa osobitného predpisu. Osobitný predpis - exekučný poriadok však po novelizácii, t. j. po 01. 04. 2017, tieto podmienky nekonštruje, pričom zákonodarca právo na preskúmanie rozhodcovského rozsudku spotrebiteľom ponechal v rámci exekučného konania. Učinil tak spôsobom, že stanovil exekučnému súdu v § 53 ods. 3 písm. f/ Exekučného poriadku povinnosť (predvídaním poverenia na vykonanie exekúcie) zamietnuť návrh na vykonanie exekúcie, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore za tam podmienok uvedených. V prípade, ak by preskúmajúci súd dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok nespĺňa alebo nespĺňa náležitosti exekučného titulu tak ako tvrdí žalobca, poverenie na vykonanie exekúcie by nemalo byť vydané. Vzhľadom k skutočnosti, že žalobca nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote stanovenej v § 46 zák. č. 335/2014 Z. z., žalobu zamietol bez toho, aby sa zaoberal žalobcom tvrdenými ďalšími skutočnosťami. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že mu súd odňal právo na prístup k súdu, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vytýkal súdu prvej inštancie, že súd rozhodol o nepripustení zmeny žaloby uznesením zo dňa 27. 08. 2021, č. k. 6Csr/1/2020-2016. Súd sa nevysporiadal s námietkami žalobcu zákonným spôsobom, pričom ide o arbitrálne a nepreskúmateľné rozhodnutie. Súd formálne nepripustil zmenu žaloby, pričom mu odoprel prístup k súdu. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 27/2018. Preto napáda odvolaním i rozhodnutie zo dňa 27. 08. 2021, sp. zn. 6Csr/1/2020. Vytýka súdu prvej inštancie ignoratívny postup pri prejednávaní jeho veci. Sám ako spotrebiteľ bol oklamáný, pretože dodávateľ vyhotovil spotrebiteľské zmluvy, ktorých obsah nemohol ovplyvniť. Nie je zrozumiteľné, ani pochopiteľné, prečo sa súd odmietol zaoberať neprijateľnosťou podmienok v spotrebiteľskej zmluve, od ktorej je závislá aj rozhodcovská zmluva. Vytýka súdu i nesprávne právne posúdenie. Súd prvej inštancie v bode 21. odôvodnenia rozsudku nesprávne uviedol, že mal za to, že malo dôjsť k zmeškaniu zákonom stanovenej lehoty stanovenej v § 46 zák. č. 335/2014 Z. z. Žiadal, aby rozhodol o jeho nárokoch uvedených v zmene žaloby s poukazom na rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, ktoré v mnohých prípadoch rozhodli o neplatnosti zmlúv žalovaného dodávateľa z dôvodov, že úverová zmluva je neplatná. Žiadal, aby súd podrobil súdному prieskumu žiadosť o revolvingovom úvere, zmluvu o revolvingovom úvere, poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 27/2018. Uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy na samostatnej listine v ten istý deň ako samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere malo len za účel obchádzanie zákonnej úpravy ochrany spotrebiteľa a nie povahy individuálne dojednanej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a ako neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná. Poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 237/2013. Žiadal, aby súd určil neplatnosť zmluvnej podmienky rozhodcovskej doložky, ktorá je neprijateľnou podmienkou, pretože obchádza ust. § 53 ods. 1 v spojení s § 54 ods. 4 písm. r/ OZ. Ďalej namietal, že zmluva obsahuje i neprijateľnú podmienku v bode 8 Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 OZ, ktorú službu si spotrebiteľ neobjednal a ktorá podmienka spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Tiež namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď podľa jeho názoru toto nespĺňa zákonom stanovené podmienky ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP.

3. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že súd prvej inštancie vyhodnotil v súlade s preukázanými skutočnosťami to, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná oneskorene. Poukázal na to, že žalobca v rozhodcovskom konaní bol pasívny, po doručení rozhodcovského rozsudku mohol podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote 3 mesiacov odo dňa doručenia, avšak tak nepostupoval. Platnosť rozhodcovskej doložky, resp. neprijateľnosť rozhodcovskej doložky, na základe

ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom, môže tak byť skúmaná v rámci posudzovania existencie vykonateľné exekučného titulu v exekučnom konaní, v prípade v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 a nasl. zák. č. 335/2014 Z. z., preto na argumentáciu žalobcu týkajúce sa neplatnosti či neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy v súdnej veci neprihliadal.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu v Komárne dňa 25. 03. 2020 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr, Framborská 3605, Žilina, sp. zn. RK-PC-1947/15-EK zo dňa 01. 02. 2016, keď len všeobecne vo svojej žalobe poukázal, že nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, nebolo mu umožnené zúčastniť sa na spotrebiteľských rozhodcovských konaní v rozhodcovskom konaní rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo vo veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky a rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Podľa ust. § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej „Zákon o rozhodcovskom konaní“) žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 3 mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku proti druhému účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42 Zákona o rozhodcovskom konaní, lehota začína plynúť odo dňa doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

7. Podľa § 46 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 01. 2015 do 30. 06. 2016, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 3 mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

8. Doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa ods. 1, ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku (ods. 2).

9. Ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

10. V predmetnej veci nebolo sporné, že žalovaný je ako úverový veriteľ zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 23. 01. 2014 č. 8500046354 so žalobcom ako úverovým dlžníkom, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru 1 500 eur. Na základe uvedeného hmotnoprávneho vzťahu podal voči žalobcovi žalobu na Stálom rozhodcovskom súde Victoria Arbitr so sídlom Framborská 3605, Žilina dňa 28. 09. 2015. Z rozhodcovského rozsudku mal súd preukázané, že rozhodcovský súd rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 01. 02. 2016, sp. zn. RK-PC-1947/15-EK tak, že uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 2 149,76 eura, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne z uvedených súm tak, ako sú uvedené vo výroku vrátane trov konania. Tiež nebolo rozporované, že žalobca predmetný rozsudok prevzal dňa 07. 03. 2016 a tento nadobudol právoplatnosť 07. 06. 2016 a vykonateľnosť 11. 06. 2016. V poučení bol žalobca poučený o tom, že môže v lehote 3 mesiacov podať žalobu na Všeobecný súd na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalobca tak ako

účastník rozhodcovského konania bol rozhodcovským súdom poučený správne a v súlade so zákonnou úpravou.

11. Správne súd prvej inštancie v danom spore predovšetkým sa zameral na skúmanie včasnosti podania žaloby o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku. Vzhľadom na dátum konania rozhodcovského súdu a vydania rozhodcovského rozsudku je nesporné, že tak samotné rozhodcovské konanie po procesnej stránke ako aj zákonné aspekty týkajúce sa následného konania pred všeobecným súdom (ako dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku všeobecným súdom a lehota na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku) sa spravovali ustanoveniami v tej dobe platného a účinného zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý upravoval zákonnú lehotu na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku v ust. § 46 ods. 1 v lehote 3 mesiacov od doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Vzhľadom na uvedené potom nebolo v konaní sporné ani to, že žalobcovi bol doručený rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa v tomto smere cestou súdu domáha dňa 07. 03. 2016 a v zmysle tej dobe platnej a účinnej právnej úpravy o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, tak mal možnosť žalobca podať žalobu o zrušenie tohto rozsudku do 07. 06. 2016, pričom túto zákonnú lehotu nevyužil a žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na príslušný súd nepodal. Túto žalobu podal až dňa 25. 03. 2020. Ak teda žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná až v roku 2020, bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty, a to bol prvoradý dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie žalobu zamietol. Odvolací súd sa s takýmto právnym posúdením súdu prvej inštancie plne stotožňuje a ako na vecne správne už len ďalej poukazuje. Keďže súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že táto nebola podaná v stanovenej lehote, nebolo potrebné, aby ďalej rozvíjal svoje úvahy ohľadne samotného rozhodcovského rozsudku.

12. Odvolací súd z uvedených dôvodov preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil a potvrdil rozsudok i v časti o nároku na náhradu trov konania, pretože i v tejto časti bol rozsudok súdu prvej inštancie vecne správny, keď žalovanému vznikol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).